

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 8Csp/156/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123242662
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bartová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123242662.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8Csp/156/2023

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Danou Bartovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie sumy 1.459,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

8Csp/156/2023

- Súd žalobu zamietá.
- Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

8Csp/156/2023

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 1.459,62 eura s úrokom vo výške 28,68 % a úrokom z omeškania vo výške 5 % z jednotlivých súm vymedzených v žalobe a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 nadobudol od postupcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713 (právneho nástupcu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s.), pohľadávku voči žalovanej. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou 24.06.2013 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní karty, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver formou úverového rámca 600 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou mesačných splátok. Žalovaná svoje povinnosti porušila, a tak postupca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 26.11.2020, kedy pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 2.089,62 eura. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaná vykonala úhrady a žalovaná suma tak predstavuje 1.459,62 eura a pozostáva z istiny 1.394,09 eura a úroku 65,53 eura.

2. Súd doručil žalovanej žalobu do vlastných rúk. Žalovaná sa na výzvu súdu k žalobe nevyjadrila.

3. Súd vyzval žalobcu, aby preukázal skúmanie bonity žalovanej pri uzatváraní zmluvy, uviedol, pre akú splátku vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vyjadril sa k prípadnému premlčaniu nároku a oznámil, či žalovaná vykonala nejaké úhrady po podaní žaloby. Žalobca uviedol, že predmetom tohto konania je revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Zmluva bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Štandardná mesačná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu. Zároveň podľa bodu 4.2 Zmluvy je klient oprávnený celý zostatok úveru kedykoľvek splatiť. Je teda zrejme, že v prípade nečerpania úveru, resp. jeho uhradením, nemá zmluvný dlžník povinnosť plniť mesačnú splátku. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe podania zo dňa 27.11.2020, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 01.12.2020. Vzhľadom na druh úveru pre nie je možné skúmať premlčanie jednotlivých mesačných plnení, nakoľko nejde o mesačné splátky v záväzkovom vzťahu uzavretom na dobu určitú. Na základe tohto podania právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca tvrdil, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 27.11.2020 (deň nasledujúci po splatnosti záväzku). V súvislosti s plynutím premlčacej doby poukázal na judikát R 28/84, na § 8 zákona mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19 a rozhodnutia súdov, ktoré sa zaoberali predĺžením premlčacej doby podľa uvedeného zákona (uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19.09.2023, sp. zn. 6CoCsp/36/202, Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 14CoCsp/5/2023, zo dňa 25.10.2023, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/41/2022 z 29.09.2022, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/28/2022 zo 07.12.2022, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/31/2022 z 06.12.2022). Žalobca je toho názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti. K posudzovaniu bonity žalobca uviedol, že vo formulácii § 132 ods. 1 CSP nenachádza povinnosť osoby žalujúcej plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy predkladať dôkaz o splnení povinnosti skúmania odbornej starostlivosti spolu so žalobou. Skúmanie bonity spotrebiteľa je bezpochyby otázkou skutkovou. Okrem toho je otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitovaná na samotný prieskum – nie následné vyhodnocovanie. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielenže nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobca neskúmal jeho bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni. Žalobca s ohľadom na vyššie uvedené tvrdí, že jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v prísnom súlade s príslušnými ustanoveniami ZoSÚ preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral v úvahu najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, pričom dospel k záveru o tom, že žalovaný je ku dňu vykonania overenia tejto schopnosti schopný úver splácať za dohodnutých podmienok. Keďže tieto skutkové tvrdenia nie sú medzi stranami sporu sporné, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP sa považujú za nesporné, v dôsledku čoho si je súd tieto tvrdenia povinný v konaní osvojiť ako zistený skutkový stav.

4. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 5.321,28 eura, do dňa zosplatnenia uhradila sumu v celkovej výške 6.934,77 eura (ktoré sa započítali na istinu suma 3.297,19 eura, na zmluvný úrok suma 2.874,87 eura, na poplatky suma 722,71 eura, na pokuty suma 40,00 eur), zosplatnení uhradila sumu 630,00 eur. Žalovanej boli vyúčtované poplatky v 722,71 eura (z úhrad bola započítaná celá suma 722,71 eura), zmluvný úrok 2.940,40 eura (z úhrad bola započítaná suma 2 874,87 eura, rozdiel predstavuje 65,53 eura), pokuty 40 eur (z úhrad bola započítaná celá suma 40 eur).

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' vopred ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila (doručenie predvolania má vykazované podľa § 111 ods. 3 CSP), neúčast' vopred neospravedlnila. Súd vykonal pojednávanie bez účasti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej v zmysle § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 24.06.2013 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva

o poskytovaní platobných služieb č. 264032465463449 (ďalej len „zmluva“). Právny predchodca žalobcu poskytol podľa časti 1. zmluvy žalovanej úver (finančné plnenie) vo výške 200 eur za účelom financovania tovaru (práčka F.), uvedený úver nie je predmetom konania. Časť 2. zmluvy obsahovala dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej revolvingový úver v zmluve označený nasledovne: výška úverového rámca 5.000 eur, aktuálna výška úverového rámca 600 eur, výška mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výška úrokovej sadzby 28,68 % p.a. – fixná, RPMN 45,94 %, splatnosť 1. mesačnej splátky 10 deň v mesiaci nasledujúci po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1.čerpanie, zvolený súbor poistenia základný, poplatok za poistenie 3,33 %, poplatok za správu revolvingového úveru podľa sadzovníka poplatkov. Dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600, eur s výškou mesačnej splátky 58,10 eur, s poplatkom za sorávu úveru 2,90 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru. Celková čiastka k zaplateniu 732 eur, priemerná hodnota RPMN 25,24 %. Zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú (bod. 2.1.). V bode 4.1. zmluvy bolo dohodnuté, že ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, je veriteľ oprávnený a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote s účinnosťou, ktorú veriteľ určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od ZoRSÚ s okamžitou platnosťou, c) vypovedať ZoRSÚ; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná. V bode 6.2 bol dojednaný zánik ZoRSÚ tak, že môže zaniknúť výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy.

8. S účinnosťou ku dňu 30. júna 2016 došlo k cezhraničného zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 boulevard Haussmann 75009 Paríž a spoločnosťou G. H., spoločnosťou podľa slovenského práva so sídlom na adrese I. X, XXX XX F., Slovensko, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, IČO: 35 787 783. CETELEM SLOVENSKO zanikla v dôsledku zlúčenia a jej právny nástupcom je spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, v mene ktorej koná BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky.

9. Výzvou zo dňa 02.09.2020 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu dlžnej čiastky úveru vo výške 249,93 eura s upozornením, že ak nedôjde k okamžitej úhrade mesačných splátok, bude veriteľ požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Výzva bola odoslaná žalovanej prostredníctvom poštovej prepravy dňa 07.09.2020. Oznámením zo dňa 27.11.2020 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že vzhľadom na nesplývanie úveru riadne a včas vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 26.11.2020 sa stal jej záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovanú, aby dlh vo výške 2.089,62 eura (istina 2.024,09 eura a úroky 65,53 eura) uhradila na označený účet. Ďalej oznámil žalovanej, že odo dňa 27.11.2020 jej účtuje úrok z omeškania a výzva je posledným pokusom o mimosúdne riešenie veci, inak si bude právny predchodca žalobcu vymáhať dlh súdnou cestou.

10. Žalovaná celkovo na úver čerpala sumu 5.321,28 eura. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uhradila sumu 6.934,77 eura, ktorá sa zarátala na istinu v sume 3.297,19 eura, na úrok v sume 2.874,87 eura, na poplatky v sume 722,71 eura a na pokuty v sume 40 eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti uhradila sumu 630 eur.

11. Právny predchodca žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023 a túto skutočnosť oznámila žalovanej listom zo dňa 03.07.2023.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 odsek 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 24.06.2013 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 účinného dňom vyhlásenia – 27. 03. 2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

28. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. účinného dňom vyhlásenia (novelizácie zák. č. 9/2021 Z. z.) – 19. 01. 2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

29. V konaní neboli sporné žiadne skutočnosti vzhľadom na pasivitu žalovanej. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná platne uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere dňa 24.06.2013. Ide o dve zmluvy, resp. dva dojednané záväzky. Žalobca si v konaní uplatňuje nároky zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, preto sa nasledujúce zhodnotenie týka tejto dojednanej zmluvy. V danej veci ide o zmluvu spotrebiteľskú, keďže bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Súd preto na právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

30. Súd predmetnú zmluvu podrobil spotrebiteľskému prieskumu a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne jasne a bez pochyb uvedenú výšku splátky poskytnutého úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k). Zo zmluvy nevyplýva konkrétna výška splátky, pretože formulácia „minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur „ nie je dostatočne určitá. Z tejto formulácie ani zo žiadneho iného ustanovenia zmluvy (najmä časti 2. bod 4 zmluvy upravujúceho splácanie úveru) nevyplýva, čo sa považuje za „dlžnú čiastku,, či ide iba o dlžnú istinu alebo aj napr. o dlžný úrok, poplatky, poistné. Súd považuje pojem „čiastka,, je sám o sebe neurčitý a môže obsahovať viaceré dlžné sumy. Zároveň nie je zřejmé, či do tejto výšky minimálnej splátky sa zaráta aj dojednané poistné a prípadné iné poplatky (napr. poplatok za správu úveru 2,90 eura, ktorý napr. je uvedený v rámci predpokladov pre výpočet RPMN). Bez jasného vymedzenia tohto pojmu nie je možné vypočítať 5% z dlžnej čiastky predstavujúcich splátku úveru. Inak povedané, výška splátky nie je vyjadrená takým spôsobom, aby spotrebiteľ si bol úplne istý, že si ju vypočítal sám správne, preto nie je určitá ani takto uvedená výška splátky. Vzhľadom na neurčité uvedenie obligatórneho údaju, a to jednoznačne, jasne a určito neuvedeného údaju o výške splátky, nastáva dôsledok stanovený § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch a takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Prihliadnuc na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len sumu istiny, ktorá jej bola skutočne poskytnutá. Keďže žalovaná čerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 5.321,28 eura a na úver uhradila 7.564,77 eura, sumu poskytnutej istiny úveru splatila, čím zanikol jej záväzok splnením.

32. Aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nezanikol celým plnením (teda že by mal nárok na úroky a poplatky, ktoré ešte uhradené neboli), nebolo by možné nárok žalobcovi priznať z dôvodu premlčania práva. Žalobca v súvislosti s premlčaním poukazoval na to, že dojednané zmluvné plnenie nemožno podradiť pod ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko mesačná splátka bola len dojednaným opakujúcim sa plnením. V danom prípade by splatnosť celého dlhu vyvolalo jednorazové zosplatenie úveru dojednané v zmluve v bode 4.1., ktorú právny predchodca využil a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26.11.2020. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, je dlžník povinný plniť nasledujúci deň po výzve veriteľa (563 Občianskeho zákonníka). V takom prípade podľa väčšinového názoru súdnej praxe premlčacia doba začína plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu (R 28/1984, R 91/2014, R 17/2017). Ak veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26.11.2020, premlčacia doba v zmysle uvedeného začala plynúť 27.11.2020. Žaloba bola podaná na súd dňa 14.12.2023, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Pre úplnosť súd uvádza, že úkon – vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je výpoveďou zmluvy, ako tvrdí žalobca (tento spôsob ukončenia zmluvného vzťahu bol dojednaný v bode 6.2 v spojení s 4.1 zmluvy), ale využitím zmluvného dojednaného podľa bodu 4.1 zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že došlo k vypovedaniu zmluvy alebo odstúpeniu od zmluvy.

33. Ak by súd posudzoval dohodnuté splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, rovnako by bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby (k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru by tak došlo pre splátku splatnú 10.08.2020 – ide o poslednú splátku, s ktorou bola žalovaná v čase zosplatenia v omeškaní viac ako tri mesiace; žalobca mohol svoje právo na zaplatenie zosplateného úveru prvý raz (§ 101 Obč. zák.) uplatniť žalobou na súde až po uplynutí troch mesiacov, premlčacia doba by tak začala podľa plynúť dňa 11.08.2020 a uplynula by dňa 11.11.2020 – NS SR sp. zn. 4Cdo/140/2021, sp. zn. 5Cdo/224/2021). Nárok žalobcu by bol premlčaný pri oboch posúdeniach charakteru dojednaného plnenia rovnako. Keďže ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, takéto premlčané právo nemožno vymáhať, a teda ani priznať a na premlčanie súd prihliada ex offa (§ 54a Občianskeho zákonníka).

34. Žalobca však tvrdil, že premlčacia doba sa predlžuje v zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. a uviedol viaceré rozhodnutia súdov, ktoré prezentované posúdenie plynutia hmotnoprávných premlčacích lehôt potvrdzujú. Súd si je vedomý rozdielnej rozhodovacej praxe súdov v danej problematike, ako aj argumentácie zastávajúcej názor, že sa premlčacie lehoty nepredlžujú. Súdu nie je známe, že by doposiaľ bolo vydané rozhodnutie vyšších súdnych autorít, ktoré by sa týkalo plynutia hmotnoprávných lehôt vzhľadom na lex korona, všetky rozhodnutia najvyššieho súdu a ústavného súdu sa týkali procesnoprávných lehôt (IV. ÚS 289/2021, I. ÚS 51/2023, 7Cdo/319/2021, 1Cdo/189/2022 a ďalšie). Súd zastáva názor, že k predĺženiu premlčacej doby v danom prípade nedošlo.

35. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že účelom zákona bolo zabrániť uplynutiu lehôt práve v období zhoršenej pandemickej situácie, teda aby nebolo nevyhnutne potrebné vykonávať úkony pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase kedy bol na území SR vyhlásený núdzový stav a prísny zákaz vychádzania a cestovania medzi okresmi. Účelom daného zákona ale nebolo všeobecné spočívanie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt, ktoré plynuli v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021, a neplynutie týchto lehôt nemalo mať za následok pripočítanie počtu dní ich neplynutia k premlčacej či prekluzívnej lehote.

36. Obdobný záver prijal aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/22/2022 zo dňa 28. 9. 2022, ktorý konštatoval, že opatrenia prijaté týmto zákonom mali za cieľ dočasne zabezpečiť to, že v čase od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 a následne v čase od 19. 01. 2021 do 28. 02. 2021 premlčacie lehoty nebudú plynúť a prijaté opatrenia mali prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony, potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie z obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania. Zákonodarca teda nemienil a neupravil spočívanie všetkých premlčacích lehôt v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, ale zákonodarca mienil a aj upravil len plynutie tých premlčacích lehôt, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, t.j. tých premlčacích

lehôt, ktorých koniec by uplynul v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021. ... zákon č. 62/2020 Z.z. sa pri posudzovaní otázky premlčania aplikuje len v prípadoch, kedy premlčacie lehoty mali uplynúť, t.j. ich koniec mal pripadnúť na obdobie v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021.

37. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/44/2023 zo dňa 24.10.2024, uviedol, že zákon č. 62/2020 rozlišuje plynutie hmotnoprávných lehôt a procesnoprávných lehôt, čo vyplýva z osobitnej úpravy plynutia hmotnoprávných lehôt v § 1 a § 8 a procesnoprávných lehôt v § 2 a § 9. Za účelom dosiahnutia cieľu zákona tento v § 1 písm. b) a § 8 písm. b) navracia hmotnoprávne lehoty uplynuté pred jeho účinnosťou, avšak nie v celom rozsahu, len ich časť, aby oprávnené osoby mohli svoje nároky uplatniť na súde ešte 30 dní po nadobudnutí účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. Pokiaľ zákaz pohybu z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 nemohol žiadnym spôsobom ohroziť právo vymáhateľné na súde v dostatočne dlhej premlčacej dobe na súde (ako v tomto prípade), nie je dôvod na predĺženie premlčacej doby, ktorej cieľom je nútiť k oprávneniu osobu, aby si svoje práva uplatnila na súde v primeranej lehote.

38. Rovnako aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 12CoCsp/32/2023 zo dňa 31. 10. 2023 vychádzal z dôvodovej správy a konštatoval, že cieľom zákona č. 62/2020 Z. z. bolo prijatie niektorých mimoriadnych opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a niektorých opatrení v justícii. Časť opatrení, vrátane tých, ktoré sú vymedzené v § 1 a § 8 uvedeného zákona, sú koncipované ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, dokedy sa uplatňujú (viď dôvodová správa). Odvolací súd uvádza, že zo samotného ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., vyplýva, že tento zákon upravuje resp. poskytuje ochranu aj v rámci plynutia resp. uplynutia premlčacej doby, v čase ak by z objektívnych dôvodov (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby bez dôvodov na strane oprávnenej osoby. Zo znenia ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. – z časti pred uvedením prípadov pod písmenami a/ a b/ slovami „uplynutím ktorých by došlo“ je zrejmé, že toto ustanovenie sa týka len tej premlčacej lehoty, ktorej uplynutie má resp. by mohlo nastať v časovom rámci resp. rozmedzí stanovenom § 1 citovaného zákona. Len v prípade ak by koniec plynutia premlčacej lehoty (posledný deň premlčacej lehoty) spadal do časového rozhrania v zmysle § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona – 27.03.2020 do 30.04.2020, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Uvedené by malo za následok zachovanie premlčacej lehoty po 30.04.2020 s tým, že sa oprávnený subjekt môže úspešne domáhať svojho práva na súde (bez hrozby oslabenia jeho práva v dôsledku jeho premlčania) aj po 30.04.2020 resp. tak ako keby časové obdobie medzi 27.03.2020 do 30.04.2020, v ktorom mala uplynúť premlčacia lehota, nebolo (a neplynulo). Obdobným prípadom ochrany pred premlčaním resp. pred uplynutím premlčacej lehoty (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) je aj prípad predvídaný § 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak (už) došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 13.03.2020 do 28.03.2020 (deň po + 30 dní odo dňa po účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti uvedeného zákona, t. j. 26.04.2020. Rovnako tak ako § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., poskytuje rovnakú ochranu pred premlčaním práv oprávnených subjektov z objektívnych dôvodov v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19, aj § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol prijatý novelou č. 9/2021 Z. z.(zákona č. 62/2020 Z. z.). Teda rozdiel medzi § 1 a § 8 citovaného zákona spočíva len v čase účinnosti týchto ustanovení o neplynutí/neskončení lehôt. Ak by teda posledný deň premlčacej lehoty spadal do časového rozhrania v zmysle § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona –19.01.2021 do 28.02.2021, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Podľa § 8 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 31.12.2020 do 19.01.2021 (deň účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., prijatej pod č. 9/2021 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr, ako za 30 dní po dni nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona, t. j. 18.01.2021. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. poskytujú ochranu pred premlčaním nároku oprávnenej osoby, avšak uvedené zákonné ustanovenia sa vzťahujú len na tie prípady resp. premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci, t. j. ak by koniec premlčacej lehoty spadal do časového obdobia predvídaného citovanými ustanoveniami. V žiadnom prípade však nemožno vysloviť, že tieto ustanovenia z hľadiska plynutia resp. uplynutia premlčacej lehoty sa vzťahujú generálne na všetky premlčacie lehoty a tieto predlžujú.

39. Súd stotožniac sa s názormi uvedenými vyššie konštatuje, že aplikujúc teleologický výklad predmetných právnych noriem zákona č. 62/2020 Z.z. zohľadňujúc pri ňom dôvodovú správu k zákonu a spoločenskú situáciu v čase vydania uvedeného zákona, dospel k záveru, že sa automaticky nepredlžujú všetky premlčacie doby, ale len tie, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci. Súd nevidí legitímny cieľ v tom, aby sa predlžovali aj také lehoty, ktoré plynú ešte dlho po rozhodnom období uvedenom v zákone č. 62/2020 Z.z. (niekoľko mesiac, dokonca rokov) a ktoré do právneho postavenia veriteľa nijako nezasiahnu, keďže v takom prípade mal veriteľ dostatok času si svoje práva uplatniť. Na základe uvedeného by bol prípadný nárok žalobcu premlčaný.

40. Súd vyzval žalobcu na preukázanie, že jeho právny predchodca ako veriteľ skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom žalobca k tejto požiadavke súdu uviedol, že nie je povinný predkladať v zmysle § 132 CSP dôkazy o tejto skutočnosti a ide o nesporné skutkové tvrdenie, ktoré žalovaná nepoprela. Súd však dáva do pozornosti, že uvedená požiadavka smerovala k zisteniu splnení podmienok na postúpenie pohľadávky, nakoľko banka môže postúpiť na nebankový subjekt pohľadávku len splatnú pohľadávku a v prípade, ak by veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity dlžníka, má to za následok nemožnosť jednorazovo požadovať splatenie úveru. Preto ak by nedošlo k zosplatneniu úveru pre zákonnú prekážku, nebol by právny predchodca žalobcu oprávnený postúpiť pohľadávku a nebola by daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, ktorú je súd povinný skúmať ex offo. Preto ak žalobca nepreukáže, že pôvodný veriteľ splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd zasa nemá preukázanú jeho aktívnu vecnú legitímáciu.

41. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto jej svedčí nárok na náhradu trov konania, nakoľko však jej žiadne trovy v konaní nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

42. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

8Csp/156/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.